[9th September 1960

(2) THE MADRAS STATE HOUSING BOARD BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 31 OF 1960).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, I move—

" That the Madras State Housing Board Bill, 1960 [a] (L.A. Bill No. 31 of 1960) be referred to a Select Committee of the House consisting of the following Members of the Assembly :—

(1) The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
(2) Sri P. G. Karuthiruman.
(3) Sri K. S. G. Haja Sheriff.
(4) Sri K. Vinayakam.
(5) Sri R. Krishnasami Naidu.
(6) Sri V. Vedayyan.
(7) Sri T. K. Subbiah.
(8) Sri V. Sankaran.
(9) Sri S. Ranganatha Mudaliar.
(10) Sri K. S. Subramania Gounder.
(11) Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi
(12) Sri N. K. Palanisami.
(13) Sri M. Anandan.
(14) Sri S. T. Subbiah Gounder.
(15) Sri K. R. Nallasivam."

Sir, under the Rules, the Mover of the Bill is also a Member of the Select Committee.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் விவாதித்த மசோதாவும் நான் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட மசோதாக்கள். நம் ராஜ்யத்தில் வீட்டு வசதியைப் பெருக்க வேண்டும். வீட்டு வசதிகள் தேவை. சமுதாயம் மாறிக்கொண்டு வருகிறபோது அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஜனத் தொகை அதிகரிப்பினால் மட்டும் வீட்டு வசதித் தேவை அதிகரிக்கிறது என்பதல்ல. பொதுவாக, கூட்டுக் குடும்பம் இருந்த இடத்தில், பத்து பேர்கள் முன்பு ஒரு வீட்டிலே இருந்திருப்பார்கள். இன்று அவரவர்கள் பல இடங்களில் வேலை செய்து தனித்தனிக் குடும்பம் ஆரம்பித்தவுடன் பத்து வீடுகளின் தேவை வருகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆகவே, இன்று சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாறுதல்கள் காரணமாக வீடுகளுக்கு அதிகமான தேவை, ஜனத்தொகை வளர்ச்சியைவிட அதிகமான தேவை இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல நகரங்களில் தொழிற்சாலைகள் அமைகிற காரணத்தால் வேறு இடங்களிலிருந்து குடி புகுகிற ஒரு பிரச்னை வந்து, அதன் மூலமாகவும் வீட்டு நெருக்கடி பல நகரங்களில் தோன்றிக் கொண்டு வருகிறது. இவை எல்லாவற்றையும் கண்காணிப்பதற்கு பலவித நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வீடு கட்டுவது, ஹி.ஐ.டி. மூலம் வீடு கட்டுவது, சில இடங்களில் ஸ்தல ஸ்தாபனம் வீடு கட்டுவது, இன்னும் "ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ்" போன்றவை பாதி ஸ்தல ஸ்தாபனங்

---

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 22nd August 1960.

9th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

களுக்கும், பாதி ஸி.ஐ.டி.க்கும் பிரித்துக் கொடுத்திருப்பது, சிலவிடங்களில் முனிசிபாலிடிகளுக்கு கொடுத்திருப்பது இப்படி பல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன.

வீடு கட்டுவது என்று சொன்னால், இப்போதுள்ள நிலையில் நீண்ட நாள் ஆகின்றது. காரணம், சிமிண்ட் கிடைக்காததாலோ அல்லது இரும்பு கிடைக்காததாலோ அல்ல. டௌன் பிளானிங் சட்டப்படி லே அவுட் போட வேண்டும். வேறு பல இலாகாக்களை அனுகி அவர்களுடைய சம்மதம் பெற வேண்டும். இன்னும் இது போன்ற எத்தனையோ கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த முறையில் காலனியோ அல்லது வீடோ கட்ட வேண்டுமென்றால் பல வருடங்கள் ஆகின்றன. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக 1958-வது வருடத்தில் சட்டபூர்வமல்லாத வகையில் ஒரு ஹௌஸிங் போர்ட் ஏற்படுத்தினோம். அதில் டவுன் பிளானிங் டயரக்டர், சீப் என்ஜினியர், ரெஜிஸ்திரார், லேபர் கமிஷனர், இவ்விதம் இது சம்மந்தப்பட்ட எல்லா இலாகா தலைவர்களும் இதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். இவ்விதம் ஒரு போர்டை நிறுவி, இது நல்ல முறையில் செயலாற்றுமா என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தோம். இம்மாதிரியான ஒரு போர்டு நிறுவப்பட்டதன் காரணமாக பல பிரச்னைகளை சீக்கிரமாகத் தீர்க்க முடிந்தது. உதாரணமாக ஒரு போர்ட் கூட்டத்தில் எல்லா அதிகாரிகளும் வந்திருப்பார்கள். அதில் டௌன் பிளானிங் டயரக்டர் அவருடைய ஆட்சேபனைகளைப் பற்றி சொல்லலாம், பப்ளிக் ஹெல்த் டயரக்டர் அவருடைய ஆட்சேபனைகளைப் பற்றி சொல்லலாம், இவ்விதமாக ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி விவாதித்து அங்கேயே முடிவு எடுத்துக்கொள்வது என்பது மிகவும் வசதியாக இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு முடிவு எடுப்பதால் சுலபமாக திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிகிறது. ஆகவேதான் இப்போது நாம் சட்டபூர்வமில்லாத ஒரு போர்டு அமைத்து, அதன் மூலம் கிடைத்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த போர்டை சட்டபூர்வமான ஒரு போர்டாக அமைக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு இப்போது நாம் வந்திருக்கிறோம்.

இரண்டாவது, சட்டபூர்வமாக இயங்கப் போகின்ற இந்த ஹௌஸிங் போர்டுக்கு கடன் வாங்குவது, டிபெஞ்சர்கள் கொடுப்பது முதலியவைகளுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கிறோம். வீடுகள் கட்டுவது என்று சொன்னால் பெருவாரியான அளவில் கடன் வசதி செய்து கொடுத்தால் போதும். சில துறைகளில்தான் மான்யங்கள் தேவைப்படுகிறதே தவிர, பெருவாரியான கடன் கொடுத்தால் வீடு கட்டுவதற்கு எத்தனையோ பேர்கள் தயாராய் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கடன் கொடுப்பதை சரியாக வசூல் செய்ய வேண்டும். இதற்கு இந்தச் சட்டபூர்வமான போர்டுக்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிடுவோமானால், கடன்களை வசூலிப்பதிலும் சரி, டிபெஞ்சர்கள் வாங்குவதாக இருந்தாலும் சரி, இதற்கெல்லாம் பல ஸ்கீம்களைப் போடுவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இதில் இருக்கக்கூடிய மாறுதல் என்னவென்று சொன்னால், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஸி.ஐ.டி. என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினோம். அதன் மூலமாக சென்னையில் இருக்கின்ற எல்லாவிதமான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும், சேரி அமைப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கும் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு பகுதியில் கார்ப்பரேஷன் வேறு பல நடவடிக்கைகளை இதற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு ராஜ்யம் பூராவும் இந்த போர்டை ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில் சென்னைக்கு மட்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற சி.ஐ.டி. ஸ்தாபனம் தேவையில்லாமல் போய் விடுகின்றது. அதற்குப் பதிலாக ஸிட்டி யூனிட் என்று ஒன்றை வைத்துக்கொள்ளலாம். அதேபோன்று ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களுக்கும் ஒவ்வொரு யூனிட் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த யூனிட்டுகள் எல்லாம் இந்த போர்டின் கீழ் ஸ்தாபனங்களாக இருக்கும். அதாவது போர்டினுடைய அதிகாரத்தின்கீழ் செய்யப்படுகின்ற வேலைகளை எல்லாம் இந்த யூனிட்டுகள் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும். ஆகவே எல்லாவற்றையும் ஒன்றுக்

கொன்று இணைத்து நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு இது வழிவகை செய்யும். உதாரணமாக நம்முடைய ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இலாகா மூலம் சில இடங்களில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. லேபர் கமிஷனர் மூலமாகவும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சில இடங்களில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இது தவிர கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இவ்விதம் இந்த இலாகாக்கள் எல்லாம் தனித்தனியாக திட்டம் போட்டுக் கொண்டு போவதால் நடைமுறையில் சில முரண்பாடுகளும் வந்து சேருகின்றன. இதன் காரணமாக சில திட்டங்களை சரியானபடி அமுலாக்க முடியாமல் போகின்றது. ஸி.ஐ.டி. ஸ்தாபனத்தை மதராஸ் ஸிட்டிக்கு என்று ஒரு யூனிட்டாக வைத்துக்கொண்டு தனியாகச் செயல்பட்டு, அதற்கான ஸ்கீம்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டால் மிக உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இனிமேல் தேவையில்லாத ஸி.ஐ.டி.யை கலேத்துவிடுவதற்கும் இதில் தகுந்த ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்ததாக, ஹௌஸிங் போர்டுக்கு எதையெல்லாம் செய்யலாம் என்றும் அவற்றிற்கு வேண்டிய அதிகாரமும் கொடுத்திருக்கிறோம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டால், பல திட்டங்களை நாம் மேற்கொண்டிருக் கிறோம். ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ஸ்கீம் இருக்கிறது. உதாரணமாக திரு. அன்பழகன் அவர்கள் இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படு கின்றன என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கும் இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்றைக்கு சில பெரிய இடங் களை எல்லாம் பணக்காரர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர் களிடமிருந்து 20 ஏக்கரோ, 30 ஏக்கரோ, வாங்கிவிடலாமே என்று சொல்லு கின்றோம். அவ்வாறு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். மேற்கு சென்னையில் ஒரு சிறிய நகரத்தை ஆரம்பித்தால் ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ஸ்கீமை நல்ல முறையில் நடத்தலாம் என்ற எண்ணத்துடன் சுமார் 1,200 ஏக்கர் நிலங்களை எடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். இவ்வாறு முடிவு செய்த கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாகவே எங்கள் நிலத்திற்கு விலக்கு கொடுத்து விடுங்கள் என்று பல காரணங்களைக் கூறி மனுக்கள் ஏராளம் வந்து விட்டன. அதில் கூறப்பட்டிருக்கும் காரணங்கள் எல்லாம் நியாய மான காரணங்கள்தான். இவ்விதம் எல்லா மனுக்களின் பிரகாரம் விதி விலக்கு கொடுத்துவிட்டு கடைசியில் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கர்கூட மிஞ்சாது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்றால் போதிய அளவு நிலம் இல்லை என்பதைத்தான் காட்டுகின்றன. நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக் கின்ற ஜன நெருக்கத்தின் காரணமாக போதிய அளவுக்கு இடமில்லை. மேல் நாடுகளில் செய்வதை எடுத்துக்கொண்டால், லாண்டு டெவலப்மெண்ட் போர்ட் என்று போடுகிறார்கள், நிலங்கள் ஏராளமாக இருக் கின்றன. சர்க்காரிடத்தில் உதவியைப் பெற்று, அந்த இடத்தில் நல்ல ரோடுகள், தண்ணீர் வசதி இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்து விடு கிறார்கள். இவ்விதம்தான் அவர்கள் மேல் நாடுகளில் செய்துகொண்டிருப் பது. ஆனால் நம் நாட்டிலுள்ள நிலைமையைப் பொறுத்தவரை யாராவது சொந்தமாக வைத்திருக்கின்ற இடத்தில்தான் லாண்ட் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் செய்ய முன்வருகின்ற பொழுது நிர்ப்பந்தமாகத்தான் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல இடங்களிலும் லாண்ட் அக்விஸிஷன் மூலமாகத்தான் இடங்களை வாங்கவேண்டியவர் களாக இருக்கிறோம். அதே போன்றுதான் தவறான இடங்களில் குடி யிருக்கிறவர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்றாலும் நிர்ப் பந்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் இனி மேல் ஹௌஸிங் போர்ட் உத்தரவின் மூலமாக நடைபெறும். 1960 முதல் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாம் முடிவு செய்வோமானால் புதிதாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் இந்த ஹௌஸிங் போர்டு செய்யும். இவ்விதம் நாம் போடும் திட்டங்களை எல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு சரியான ஸ்தாபனம் இல்லாவிட்டால்

நாம் போடும் திட்டங்கள், நாம் போடும் சட்டங்கள் எல்லாம் உதவாக்கரைகளாகப் போய்விடும். அதோடு முக்கியமாக இம்மாதிரியான சட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டு, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வீடுகளையும் மற்றவைகளையும் கட்டுகிறவர்களை நாம் விட்டுக்கொண்டே போவோமேயானால், பிற்காலத்தில் இந்தப் பிரச்னையை நாம் சமாளிக்க முடியாத நிலைமை வந்துவிடும். ஆகவேதான் இதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் இதில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பல பகுதிகளிலும் மக்கள் நல்ல முறையில் வாழக் கூடிய முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதை கவனித்துக் கொள்ளவும், நமது தேவைக்கு வேண்டிய இடங்களைக் கண்டுபிடித்து அவைகளைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கொள்ளவும் இந்த போர்டு வேலை செய்யும்.

சமீபத்தில் கோடம்பாக்கத்தில் 600 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி அதில் சேரியில் இருந்தவர்கள் வந்து தங்குவதற்குக் கொடுத்தோம். அப்போது அங்குள்ளவர்கள் என்னைத் திட்டினார்கள். திட்டினார்கள் என்று சொல்வதை விட சபித்தார்கள் என்று சொன்னால்கூட அதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்புறம்—ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால்—அங்கே போனேன். யார் என்னை "இந்தக் காட்டில் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டீர்களே" என்று சொன்னார்களோ அவர்கள் "நீங்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம், இந்த விதமான வசதிகள் கிடைக்கும் என்று தெரியாது, இன்னும் எங்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் இடம் கொடுங்கள்" என்று கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆக பொது நன்மைக்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முன்வரும்போது, அதிலும் முக்கியமாக சுகாதார வசதியுடன் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த வசதி செய்யும்போது, சில இடையூறுகள், கஷ்டங்கள், சில தொந்தரவுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதை மிகைப்படுத்தக் கூடாது. இதில் அக்கறை கொண்டவர்களெல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் தான் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க முடியும். உதாரணமாக மேல் நாடுகளில் பார்த்தால் தொழிலாளிகள் எந்த இடத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் ஃபேக்டரியில் வேலை முடிந்தவுடன் அந்த ஃபேக்டரியை கண்ணால் பார்க்கக்கூட மறுத்து விடுகிறார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலம் கிடைப்பதால் ஃபேக்டரிக்கு அருகாமையிலேயே வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். வேலை செய்யும் இடத்தை மறந்து வேறு இடத்தில் தோட்டங்கள் வைத்து, செடிகள் வைத்து, 8 மணி நேரம் வேலை செய்யும் நேரத்தைத் தவிர பாக்கி நேரத்தை ஃபேக்டரியை மறந்து இருக்கத்தான் விரும்புகிறார்கள். நம் தொழிலாளர்கள் அம்மாதிரி விரும்பவில்லை என்பதல்ல. நான் அதை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அந்த மாதிரியான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தினால், எந்தவிதமான வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்று எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் மனதில் தப்பான அபிப்பிராயம் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. இருக்கும் இடம் ஃபேக்டரிக்கு அருகாமையிலேயே இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதும், அருகாமையிலே என்ன விதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அந்த இடத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும் பொருத்தமாகாது. ஹௌஸிங் போர்டு மசோதாவில் லாண்ட் டெவலப்மெண்ட் மிக முக்கியம். லாண்ட் டெவலப்மெண்ட் என்பது அதிக ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி பல பகுதிகளாக மக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து, ரோடுகள் போட்டு, தண்ணீர் வசதி செய்து, இன்னும் சாக்கடை வசதிகள் செய்து அதன் மூலமாக வசதிகள் பெருக வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே ஒரே ஒரு குறை சொல்லலாம். அதையும் முன்னதாகவே நான் சொல்லிவிடுகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றும் சொல்லி விடுகிறேன். இந்த போர்டின் அமைப்பைப் பார்த்தால் 11 பேர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாக 4 பேர்களைப் போட்டிருக்கிறது. அது ஒரு குறை என்று சொல்லலாம். இந்த போர்டின் அலுவல்களைப் பார்த்தால் அது அவசியம்தான் என்று

[Sri R. Venkataraman] [9th September 1960

நன்றாகத் தெரியும். இது ஆலோசனை போர்டு அல்ல—நிர்வாக போர்டு. அட்வைஸரி போர்டாக இருந்தால் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம். இது நிர்வாக போர்டாக இருப்பதால் யார் யார் நிர்வாகத்தைச் செய்ய முடியுமோ அவர்கள்தான் இதில் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது டைரக்டர் ஆப் டவுன் பிளானிங் வேண்டும். அங்கு இருக்ககூடிய பப்ளிக் ஹெல்த் அத்தாரிட்டி வேண்டும். அப்புறம் கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர், லேபர் கமிஷனர், இந்த முறையில் எந்தெந்த அதிகாரிகள் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவர்களைத் தான் முக்கியமாகப் போட்டிருக்கிறது. மசோதாவின் 4-வது பகுதியைப் பார்த்தால் சீஃப் என்ஜினீயர் (பப்ளிக் வொர்க்ஸ்), ஜாயின்ட் டைரக்டர் ஆஃப் டவுன் பிளானிங், இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் முனிசிபல் கவுன்சில்ஸ் அண்ட் லோகல் போர்ட்ஸ், கமிஷனர் ஆஃப் லேபர், கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர், ரிஜிஸ்டிரார் ஆஃப் கோவாபரேடிவ் சொஸைடீஸ், டைரக்டர் ஆஃப் ஹரிஜன் வெல்ப்பேர், டைரக்டர் ஆஃப் பப்ளிக் ஹெல்த், செக்ரட்டரி டு கவர்ன்மெண்ட், பைனான்ஸ் டிபார்டுமெண்ட், சூபரின்டெண்டிங் என்ஜினீயர், ரூரல் ஹௌஸிங் ஸெல், இன்னும் ஒரு ஆபீஸர் டெவலப்மெண்ட் கமிஷனரால் நாமினேட் செய்யப்படுபவர் இவர்களெல்லாம் இந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்களென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களைத் தவிர உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் 4 பேர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் போடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கூறக்கூடிய ஆலோசனையெல்லாம் எந்த இடத்தில் வீடு கட்டும் திட்டம் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி இருக்கலாம். அவர்களுடைய ஆலோசனை அந்த விஷயத்தில் உபயோகமாக இருக்கும். இந்த உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் 4 பேர்களில் ஒருவர் என்ஜினீயராகவோ அல்லது ஆர்க்கிடெக்டாகவோ இருந்து, வீடு கட்டுவதில் அனுபவமுள்ளவராகவும், சர்க்காரிலோ சர்க்கார் மேற்பார்வை இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களிலோ வேலை செய்யாதவராக இருக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன என்றால், சர்க்கார் என்ஜினீயர் ஒன்று சொன்னால் அது சரியா, தவறா என்று பார்த்துச் சொல்ல ஒரு "செகண்ட் ஒப்பினியன்" வேண்டுமென்று, என்ஜினீயர் ஒருவரை—என்ஜினீயரிங் திறமை பெற்றவர் ஒருவரை—சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. இது நிர்வாக போர்டாக இருப்பதால் நிர்வாகம் செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவில் பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக "ஸி.ஐ.டி. ஆக்ட்"டில் உள்ள ஷரத்துக்களையும், "பாம்பே ஹவுஸிங் போர்ட் ஆக்ட்"டில் உள்ள ஷரத்துக்களையும் வைத்து இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்யும்போது பகுதிவாரியாகப் பார்க்கலாம். ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras State Housing Board Bill, 1960 (L.A. Bill No. 31 of 1960) be referred to a Select Committee of the House consisting of the following Members of the Assembly :—

(1) The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
(2) Sri P. G. Karuthiruman.
(3) Sri K. S. G. Haja Sheriff.
(4) Sri K. Vinayakam.
(5) Sri R. Krishnasami Naidu.
(6) Sri V. Vedayyan.
(7) Sri T. K. Subbiah.
(8) Sri V. Sankaran.
(9) Sri S. Ranganatha Mudaliar.
(10) Sri K. S. Subramania Gounder.

9th September 1960] [Deputy Speaker]

(11) Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi.
(12) Sri N. K. Palanisami.
(13) Sri M. Anandan.
(14) Sri S. T. Subbiah Gounder.
(15) Sri K. R. Nallasivam.
(16) The Hon. Sri R. Venkataraman (Mover of the Bill)."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, in the place of the hon. Member, Sri K. R. Nallasivam, it is suggested that the name of the hon. Member, Sri S. Pakkirisami Pillai may be substituted.

DEPUTY SPEAKER : Yes, the name of the hon. Member, Sri S. Pakkirisami Pillai, will be substituted for the name of the hon. Member, Sri K. R. Nallasivam.

The Motion is before the House for discussion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது என்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு வீடு கட்டும் திட்டங்களை இணைக்கக் கூடிய முறையிலும், ஒரு இணைந்த வீடு கட்டும் திட்டம் நாட்டிலே அமுலில் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. ஆனால் தனிப்பட்ட வீடு கட்டுவதற்குள்ள திட்டம் என்று மாத்திரம் பிரத்தியேகமாகப் பிரித்துப் பார்ப்பது எந்த அளவு பயன் தரும் என்று சொல்ல முடியாது. சட்டமாக இயற்றி விட்டால் மாத்திரம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இட நெருக்கடி, வீட்டு நெருக்கடி, குடி மனை நெருக்கடி இவைகளைச் சமாளித்து விடலாம் என்று எண்ண முடியாது. இன்று வீடு என்று வரும்போது, குடியிருப்பு மனை என்று வரும்போது, அவரவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்திற்கு அருகாமையிலேயே, மருத் துவ வசதி இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு அரு ாமையிலேயே, அதுவும் தவிர மற்ற சௌகரியங்கள் இருக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். இதிலே மிகவும் முற்போக்கான, மிகவும் தீவிரமான, பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கவேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக நகரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது போன்ற சட்டங்களை இயற்றி விட்டால் போதாது. சில மாஸ்டர் பிளான் கள் அமைக்கவேண்டும். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அபிவிருத்தி யையும், தொழில் வளர்ச்சியையும் மனதில் கொண்டு, அந்த முறையில் தொழில் வளர்ச்சி அடிப்படையில், தொழில் வளர்ச்சியினால் இட நெருக்கடி இருக்கக்கூடிய நகரங்களைப் புனரமைக்கக்கூடிய முறையில் சில மாஸ்டர் பிளான்கள் மிக மிக அவசியம். இது ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திலோ அல்லது இரண்டு ஐந்தாண்டு காலத்திலோ நிறைவேறக் கூடியதல்ல. பல ஐந்தாண்டு காலம் பிடிக்கலாம். இன்று நமது மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய சென்னை, திருச்சி, மதுரை, கோயமுத்தூர், நெய்வேலி, திரு நெல்வேலி போன்ற இடங்கள் வருங்காலத்தில்—50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு —எப்படி உருப்பெறும் என்ற கண்ணோட்டம் இருப்பது அவசியம். டவுன் பிளானிங் திட்டங்கள் போதாது. ஏனென்றால் ஒரு ஆண்டிலே, இரண்டு ஆண்டிலே, 5 ஆண்டிலே என்ன முறையில் சீரமைக்கலாம் என்று பார்க்கிறோமே தவிர நீண்ட நெடுங்காலத் திட்டமாக அமைத்து அவை களை செயல்படுத்த முற்படவேண்டும். அதற்கானத் திட்டங்களை முதன் முதலாகச் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

அப்படிப் பொதுவாக நமது நகரத்தை—சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில்கூட அப்படித் திட்டமிடப்படுவதில்லை யென்பதுதான் என் போன்ற வர்கள் அபிப்பிராயம். மருத்துவ வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் நம் 12_00 noon

சென்னையைப் பொறுத்த மட்டில் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளைத்தான் நெருக்கடியாகச் செய்து வருகிறார்களே தவிர, ஒரு மாஸ்டர் ப்ளான் போட்டு இனி கட்டுகின்ற ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடங்களை நகரத்திற்கு வெளியே சுகாதார வசதியுள்ள இடத்தில் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட வேண்டும். நகரத்திற்கு 10, 15 மைலுக்கு வெளியே சுகாதார வசதி உள்ள இடங்களில் ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டினால் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைக்கூடக் குறைக்க முடியும். ஆகவே நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் வெறுமனே வீடுகள் கட்டுவதற்கு மட்டும் என்றால் அது போதாது. இதர துறைகளிலும் அபிவிருத்தி அடையும் வகையில் முற்போக்கானத் திட்டங்களை ''லாங் ரேஞ்சு வ்யூ''-வை மனதில் வைத்துத் திட்டமிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குறிப்பிட விரும்புவது, இந்தச் சட்டம் அமுலாகக் கூடிய காலத்திலே இது பற்றிப் பொதுவாக நாட்டு மக்களிடையே இருக்கக் கூடிய குறை ''வீடு கட்டும் ஹவுஸிங் ஸ்கீமில் விலை மிக மிகக் கூடுதலாகி விடுகிறது'' என்பதாகும். இதை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய மெஷனரி செலவு செய்யக்கூடிய எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் சார்ஜஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்று மந்திரியவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எந்த அளவுக்குச் சுருக்க முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்படி ஒரு தனி போர்டு என்று ஆக்கிவிட்டு சாதாரணமாகத் தனியார் துறையில் தனிப்பட கட்டுகிற வீட்டுக்குப் பதினாயிரம் ரூபாய் ஆனால், இவர்களால் கட்டப்படுகிற வீட்டுக்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, நிர்வாக இயந்திரத்தை செம்மையாகவும், சீராகவும் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று கோரி நான் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

***Sri K. ANBAZHAGAN :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில முழுவதற்கும் வீடுகள் கட்டுவதற்கான ஒரு நிர்வாக ஆய்வுக் குழுவினை ஏற்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நோக்கம் நல்ல வகையிலே நிறைவேற வேண்டுமானால் மற்றும் பல துணைக் கடமைகளையும் நிறைவேற்றியாக வேண்டுமென்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

வீடுகள் கட்டுவது என்ற திட்டமானது, வீடுகளை ஓரளவு எண்ணிக்கையிலே அதிகமான அளவு கட்டி முடித்து விடுவதனாலேயே மட்டும் குடியிருப்பு வசதிப் பிரச்னையை நிறைவேற்றிவிட முடியாது. பொது மக்களுக்கு வீடுகள் மிகுதியாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதும், மக்கள் எண்ணிக்கை நாளடைவில் பெருகி வருவதால் வீடுகள் தேவை பெருகி வருகிறது என்பதும், அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபடி சேர்ந்து வாழும் குடும்பங்கள் பிரிந்து வாழமுற்படுவதால் அதிகமான அளவு வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதுமே வீடுகள் அதிகமான அளவில் கட்டப்பட வேண்டுமென்பதற்குக் காரணங்களாகும்.

ஆனால், மக்களுக்கு வீடுகள் தேவையென்று சொன்னாலும், வீடுகள் மட்டுமே எண்ணிக்கையில் பெருகிவிட்டால் மட்டும் அந்தக் குறை நிவர்த்தியாகி விடுமா என்று பார்க்கும்போது, அந்தக் குறை நீங்கிவிடாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனவேதான் இது குறித்துப் பல்வேறு வகையான சூழ்நிலையையும் ஆராய்ந்து ஆலோசனை கூற இந்த நிர்வாகத் துறையில் பல்வேறு துறையில் உள்ள நிபுணர்களும் இடம் பெறவேண்டுமென்று கருதுகிறோம். எனினும் அந்தக் குறையை எந்த விதத்தில் நீக்க வேண்டும், எந்த அளவுக்கு நகர வாழ்க்கையில் உள்ள இட நெருக்கடியைப் போக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டாலும்கூட அதை நிவர்த்திக்க இப்போது இருக்கக்கூடிய அதிகாரம் போதுமானதாக இருக்காது என்பது என் எண்ணம்.

இந்தக்குழு எத்தனை வீடுகளைக் கட்டலாம், எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கலாம், எந்தெந்த வட்டாரத்தில் கட்டவேண்டும் என்பதைத்தான் ஆலோசிக்க முடியுமே தவிர, இன்றைய தினம் இருக்கும் நகர வாழ்க்கையில்,

9th September 1960] [Sri K. Anbazhakan]

மேலும் மேலும் மக்கள் எண்ணிக்கை, மிக வேகமாகப் பெருகி வருவதைத் தடுக்க இந்தக் குழுவிற்கு அதிகாரம் இல்லை. உண்மையிலேயே புதிய வீடுகள் கட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நகரத்தில் நாளுக்கு நாள் பெருகி வரும் மக்கள் எண்ணிக்கையைத் தடுக்காவிட்டால், இந்தக் குடியிருப்புக் குறையை நீக்குவது முடியாது போகும். இந்த வகையில் ஆலோசனை கூறவும் அந்தக் குழுவிற்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 6½ லட்சம் மக்கட்கே உரிய வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும், இன்றையதினம் 18,19 லட்சம் மக்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதிக் குறைவு, சுகாதார வசதிக் குறைவு, முதலான பல துறைகளில் மக்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். போக்குவரத்தில் கூட எவ்வளவுதான் வசதிகள் செய்து கொடுத்த போதிலும்கூட, நெருக்கடி அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பவர்கள் நகரத்தில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தை மேலும் ஏற்பட விடாமல் தடுப்பதற்கான ஆலோசனைகளையும் செய்யவேண்டும். பெரிய நகரத்தைச் சுற்றிப் பத்து மைல் அளவில் வேலி போட வேண்டும். அந்த வேலி மக்கள் வராமல் போகாமல் செய்யும் வேலி அல்ல. நகரத்தைச் சுற்றி அந்த எல்லை வரையில் புதுத் தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்க அனுமதிக்கக் கூடாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—15 மைலுக்கு அப்பால்தான் புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் 15 மைல் வரையில் புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் இன்றைய தினம் சென்னை நகரத்தில் இருந்து 8, 10 மைல் தூரத்தில் உள்ள ஆவடியில் பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நான் புதிய தொழில்கள் உண்டாக வேண்டுமென்பதில் விருப்பம் உடையவன்தான். இருந்தாலும் நகரத்தில் இருந்து 10 மைல்களுக்குள்ளாக இருக்கும் இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் நகரத்தில் இருக்கும் வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் விருப்பத்தில், நகரத்தில் இருந்து கொண்டே வெளியிலே இருக்கும் தொழிற்சாலைக்குப் போய்வர மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதனால்தான் மக்கள் நெருக்கடியான பகுதிகளில் சாக்கடைக்குப் பக்கத்தில் வசித்தாலும் கூட நகரத்திலேயே தங்க ஆசைப் படுகிறார்கள். எனவே, இனி ஆரம்பிக்கப்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகளையேனும் நகரத்திற்கு வெளியே 15 மைல்களுக்கு அப்பால் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படி ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிற்சாலைகளில் சென்னையில் உள்ள சேரிகளில் வாழும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தச் சேரியில் உள்ள மக்களுக்கு, நிரந்தரமான வேலை 20 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள இடங்களில் கிடைக்கும் போது, அங்கே குடி போகவும் அவர்கள் தயாராக இருப்பார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள பணம் கொடுக்காவிட்டாலும், குடியிருப்பு மனைக்கு வேண்டிய நிலமாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

நகரத்தில் பல பங்களாக்களை சுற்றியுள்ள நிலங்களை அரசினர் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதன் உரிமையாளரான நிலம் படைத்த பலர் சம்மதிப்பது இல்லையென்று அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு விருப்பம் இல்லையென்பதற்காக அவற்றை விட்டுவிடுவது என்பது, சமுதாயத்தில் சமதர்ம தத்துவத்தை மேற்கொண்டு செயலாற்றுகிறோம் என்ற வாதத்திற்கு மாறானதாகும். நில உச்ச வரம்பு கட்ட முன்வருகிறோம் என்று கூறும்போது கிராமங்களில் இத்தனை ஏக்கர்தான் ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, நகரத்தில் சிலரது வீட்டைச் சுற்றி பூங்காவைப் போன்று இருக்கக் கூடிய காலி இடத்தில் ஏன் ஏழை மக்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கக் கூடாது ? இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் நகரத்தில் உள்ள நடுத்தர மக்களும், ஏழை மக்களும் வீட்டு மனைகூட இன்றி

[Sri K. Anbazhagan] [9th September 1960

பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இன்றைய தினம் மனை நிலம் விற்கும் விலையானது நகரத்தில் இருக்கும் நடுத்தர மக்களாலும், ஏழை மக்களாலும் விலைக்கு வாங்க எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாத அளவில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைக் கவனித்து குறைந்த விலையில் அவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

சி. ஐ. டி. பணியாற்றும் முறையில் தேவையான முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் கட்டியிருக்கின்ற வீடுகளைக் கண்ணாரக் காண்கிறோம். வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதால் எந்த அளவுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த மகிழ்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை. அவர்கள் மனை நிலத்திற்கு வாங்கும் விலையானது அதிகமாக இருக்கிறதென்று பலரும் வருத்தப்படுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கும்போது அதன் விலை அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னால், அரசாங்கம் சட்டதிட்டத்தை மாற்றி குறைந்த விலையில் நிலத்தை வாங்கி நடுத்தர மக்களுக்கும், கடைநிலை மக்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதைப்போன்று எத்தனை திட்டங்களைப் போட்டாலும் குடியிருப்பு வசதி தேவைக்கு உண்மையான பரிகாரம் நகரங்களிலுள்ள மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவது தான். சென்னை நகரில் 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு சில நகரங்களில் 4, 5 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்சம் மக்கள் இருக்கக்கூடிய பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதன் எல்லையில் இருந்து 10 மைல் தள்ளியும், பொதுவாக நகர எல்லைக்கு வெளியிலேயும் ஆரம்பிக்கச்செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்னையை ஓரளவு தீர்க்க முடியும்.

மேலும், தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது தான் தொழில் வளர்ச்சி சிறிது ஏற்படுகிறது; ஏற்படுகிற தொழில் வளர்ச்சியை நாம் ஒழுங்குபடுத்துவோமானால் பயன் ஏற்படும். இப்பொழுது ஒரு தொழில்பேட்டை கிண்டியில் இருக்கிறது. இன்னொரு தொழில் பேட்டை ஆவடியில் ஏற்படுத்த இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தொழில்பேட்டை அமைப்பதைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஆனால், தொழில்பேட்டையை ஆவடியைவிட்டுச் சற்று தள்ளி அமைக்க முடியுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆவடி என்றால் சென்னையிலிருந்து காலையில் சோற்றுக் காவடி எடுத்துப் புறப்பட்டுப்போய் மாலையில் திரும்பிவிடலாம் என்று பலரும் தீர்மானித்துக் கொள்வதால், திரும்பவும் சென்னையில் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தால் நெருக்கடி ஏற்படும். தொழில்பேட்டைகளையும், பெரிய தொழில் நிலையங்களையும் சற்றுத் தொலைவாகவே தொடங்குவதற்கு ஏதாவது வழிமுறை காணவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த ஆய்வுக் குழுவின் திட்டத்தின் மூலமாக வீடு கட்டித் தருவது என்பதில் காட்டப்படும் கவனத்தைவிட முக்கியமாக வீடுகட்டுவதற்கான நிலத்தைத் தேடித் தருவதிலேதான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உண்மையிலேயே, ஏழை குடிசைவாழ் மக்கள் அவர்களாகவே குடிசை போட்டுக் கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறார்கள். அத்தகைய குடிசை கட்டிக்கொள்ளும் ஏழை மக்களுக்குத் தேவையான இட வசதியை உண்டாக்கித் தா வேண்டும். முதலிலே மனைக்கு இடம் தேடித் தருவது, இந்த வீடுகட்டும் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு அமைக்கப்படுகிற நிர்வாகக் குழுவினுடைய முதல் கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது கடமை, ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டித் தருவது. அதை எவ்வளவு சிக்கனமாகக் கட்டித்தர முடியும் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குழுவின் மூலமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் கட்டப்படும் பலவகையான வீடுகள் ஏழைகளுக்குத் திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை என்பதை ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட திரு வி. க. காலனி, சர்மா காலனி இவைகளைப் பார்த்த காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு, ஹரிஜன மக்களுக்குப் பல இடங்களில் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கும் குடியிருப்புக்களை—காலனிகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

9th September 1960] [Sri K. Anbazhagan]

அங்கே குடிசெல்லும் மக்கள் தரையில் கால் வைக்க முடியவில்லை, சுவரில் கை வைக்க முடியவில்லை. நான் பார்த்தது ஏறத்தாழ ஏழு எட்டு இடங்கள் இருக்கும். தேவக் கோட்டை பக்கத்தில் ஒரு சிற்றூர், பழனி பக்கத்திலே ஒரு ஊர், ஈரோட்டுக்குப் பக்கத்திலே ஒரு இடம்—இப்படிப் பல இடங்களில் குறை நேர்ந்துள்ளது. அப்படி வசதிக் குறை வாகக் கட்டிய பிறகு, மக்கள் குடியிருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படாத வண்ணம், அதே நேரத்தில் சிக்கனத்தோடு, இடையிலுள்ள தரகர்கள் சம்பாதிக்காத வகையில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அரசாங்கத்தில் ஏராளமான பணம் இல்லை; கேட்டாலும் கொடுக்க டில்லி சர்க்காரும் தாராளமாக முன் வரவில்லை. இங்கே நகரத்தில் இடத்திற்குப் பஞ்சம்; கட்டுவதோ சின்னச் சின்ன வீடு; கட்டுவதிலும் தரகர்கள் சம்பாதிக்கக் கூடிய முறை, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை நீடிக்குமானால் இது எதற்காகவோ ஆரம்பித்து எங்கோ போய் முடிந்த திட்டமாக முடிந்து விடும். எனவே, இந்த ஆய்வுக் குழு நிச்சயமாக அரசாங்கத்தினுடைய நேரடி மேற்பார்வையில் வீடுகள் கட்டும் அளவுக்கு இந்த முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும். அதற்கான வீடுகட்டும் யூனிட்டுகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்த இடத்தில் கட்டுவதாக இருந்தாலும் அதன் நிர்வாகத்தில் அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுத்து, அதிலே ஏற்படும் தீமைகளைக் களையக் கூடிய முறையில் ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் விதத்தில், மாதா மாதம் அவர்கள் செலுத்தும் வாடகை தொகை குறையும் முறையில், சொந்தமாக்குவதாக இருந்தாலும் அதிக வட்டி செலுத்தத் தேவைப்படாத முறையில், இதற்குப் போடப்பட்ட மூலதனத்தைப் பெரிதென கணக்குக் காட்டாத முறையில், கட்டித்தர வேண்டும். அந்த அடிப்படையான நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வழி முறையை எண்ணி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குழுவினுடைய நடை முறையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதிலே பல ஆலோசனைகள், இந்த ஆய்வுக்குழுவினர் எப்படி எப்படி நியமிக்கப்படுவது என்பது பற்றிக் கூறப்படும். நிபுணர்கள் பலர் இதில் இடம் பெறவேண்டும். உத்தியோகச் சார்புடையோர் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்கள் என்று கூறப்படும் பொது மக்களுடைய பிரதி நிதிகளாக இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கையில் சற்று அதிகமாக இருந்தால்தான் இக் குழுவில் பொது மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறி பிரதிபலிக்கச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே இதில் சட்ட மன்றத்தின ருக்கு முக்கியமாக இடம் இருக்க வேண்டும். சட்ட மன்றத்தினுடைய எம்.எல்.ஏ.க்கள் குறைந்தது எட்டு பேர், பத்து பேராவது இருக்கும்படி இந்த நிர்வாகக் குழு திருத்தியமைக்கப்படுமானால் அது வரவேற்கத் தக்க தாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இதன் நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன். மேலும் இதில் ஏற்படக்கூடிய குறைபாட்டைக் களையக் கூடிய வழி முறைகளை ஆலோசித்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹௌசிங் போர்டு மசோதா இப்பொழுது சென்னை யினுடைய மக்கள் தொகை மிகவும் வேகமாக அதிகரித்துக் கொண்டு போவதினாலே மிக அவசியமாக்கப்பட்டு, கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற் கத்தக்கது. இதுவரை ஸிட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ட்ரஸ்ட் இவ்வேலையை ஓரளவு பார்த்து வந்தது. அது போதாது, மாகாணம் பூராவும் இப்படிப் பட்ட அதிகாரம் கொடுத்து போர்டு அமைத்தால் இந்தப் பிரச்னையை ஓரளவு தீர்க்கலாம் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

இதற்கென்று ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அதிகாரி கள் அதிகமாக இருந்து, நான்கு "நான்–அபிஷியல்" மெம்பர்கள் இடம் பெறுவார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கும்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th September 1960

போது, "இது அட்வைஸரி போர்டு அல்ல; நிர்வாகத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பதால் ஆபீசர்கள் இருக்கத்தான்வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக இருக்கும்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஓரளவு ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். காரணம், 14 அதிகாரிகளோடு 4 நானஅபிஷியல் மெம்பர்களும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நான்கு நானஅபிஷியல் மெம்பர்களில் ஒருவர் இன்ஜினீயராகவோ, ஆர்க்கிடெக்டாகவோ இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மூன்று ஸ்தானங்கள்தான் நானஅபிஷியல் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், குடியிருப்புப் பிரச்னை என்பது மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்னைகளில் ஒன்றாக இருப்பதால், நானஅபிஷியல் மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையைச் சற்று அதிகரித்தால் பரவாயில்லை என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். பதினான்கு அதிகாரிகளோடு, குறிப்பாக எங்கெங்கு இந்தப் பிரச்னை மிக நெருக்கடியாக இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதிகளில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த போர்டில் இடம் கொடுத்தால் மிக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். நெருக்கடியுள்ள பகுதியிலிருந்து வரும் பிரதிநிதிகளுக்கு இந்த போர்டில் இடம் கொடுப்பது அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பலன் ஏற்பட வகை செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையிலே இதை ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

இதிலே ஒரு சின்ன பிரச்னை என்னவென்றால், இப்படி அவர்கள் நிலத்தை வாங்கும்போது விலை அதிகமாக ஏறிவிடுகிறது. அது ஏன் ஏறுகிறது என்று கேட்டால், ஒருவரும் அதற்குக் காரணம் சொல்ல முடியாது. வி.ஐ.டி நிலத்தை அக்வையர் பண்ணும் போது க்ரௌண்டு ஒன்றை ஆயிரம் முதல் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் வரையில் விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அதை மக்களுக்கு விற்கும் போது கிரௌண்ட் ஒன்றை 3,500 ரூபாய் முதல் 4,000 ரூபாய் வரையில் விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள், சென்னை நகரத்தில். இது ஏன் இரட்டை மடங்கு ஆகி விடுகிறது? நகராண்மைக்கழகம், இப்படி அக்வையர் செய்யப் பட்ட இடங்களில் வசதி தருகிறார்கள். ட்ரெயினேஜ் வசதி, விளக்கு வசதி என்று வசதிகள் செய்து தருவதால் அவர்கள் பெட்டர்மெண்ட் வரி வாங்குகிறார்கள். இதனால் இரட்டை பங்கு விலை வைக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. இந்த இரட்டை பங்கு விலை யார் தலையில் போகிறது என்று பார்த்தால், பண வசதி இல்லாமல் ஆர்வத்தோடு போய் வாங்குகிறார்களே அவர்கள் தலையில்தான் போகிறது. அவர்கள் ஏன் இதற்கு முன் வருகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு மொத்தப்பணமும் கொடுத்து வாங்க வசதி கிடையாது; இன்ஸ்டால்மெண்டில் கட்டலாம் என்ற வசதியை வி.ஐ.டி. செய்து கொடுக்கிறது. அதனால் அவர்கள் முன்வந்து வாங்குகிறார்கள்; இரட்டைச் செலவையும் தலையில் சுமத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, விலை ஏற்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் தவறு எங்கோ இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். வி.ஐ.டி. யானது லாண்டு அக்விஸிஷன் செய்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் எஸ்டிமேட் கொடுக்கும் போது எக்கச்சக்கமாகப் போடுகிறார்களோ, என்னவோ தெரியாது. அதையும் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் சேர்த்து யார் தலையில் வைக்கிறோம் என்றால், வாங்குகிறவர்கள் தலையில் வைக்கிறோம்.

குறிப்பாக ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு இடத்தில் பாலம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறதென்றால், அந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கான செலவெல்லாம் நிலத்தை வாங்குகிறவர்கள் தலையில் போகிறது. இப்படியாக நிலத்தின் விலை மிக அதிகமாக ஏறிவிடுகிறது. அதே சமயத்தில், அக்வையர் பண்ணும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் சில நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு வி.ஐ.டி.காலனியோ, ஹௌஸிங் போர்டு காலனியோ வராமலிருந்தால் அதன் விலை க்ரௌண்டுக்கு ரூ. 200 முதல் ரூ. 300-க்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால், இப்படி அக்வையர் செய்வதால், பக்கத்தில் உள்ள நிலங்களின் விலை அதிகமாகிறது. க்ரௌண்டு ஒன்று ரூ. 5,000-க்கும் விற்க முடிகிறது. காலனிக்கு எல்லா வசதியும் நாம் கொண்டு வந்து

9th September 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

விடுகிறோம். காலனிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலம் எந்தச் செலவும் இல்லாமல் பத்து மடங்கு விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. அதுவும் வாங்கு கிறவர்கள் தலையில் சுமத்தப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படி காலனிகள் ஏற் படுத்தும்போது, அந்தக் காலனியில் உள்ளவர்கள் தலையிலேயே எல்லாச் செலவையும் போடாமல், அதில் ஒரு பகுதியை பக்கத்தில் அபிவிருத்தி யாகப்போகும் மற்ற நிலங்களில் உள்ளவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டும். பெட்டர்மெண்ட் வரிப்பளுவை காலனிக்குப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களும் ஒருபங்கு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், வாங்குகிறவர் களுக்கு ஓரளவு பளு குறைவாக இருக்கும். எப்படியும் பெட்டர்மெண்ட் வரி கட்டித்தானே ஆக வேண்டும்? தனியாக லே-அவுட் போட்டு பெட்டர் மெண்ட் வரி கட்டுகிறார்கள். நம்முடைய காலனிக்குப் பக்கத்தில் இருப்ப தால் அவர்களுக்கு இந்த வசதிகள் செலவு இல்லாமலேயே கிடைத்து விடுகின்றன. ஆகவே, அவர்களிடமிருந்து ஓரளவு சராசரி அளவு பெட்டர் மெண்ட் வரி வாங்கினால், பொதுவாகவே வாங்குகிறவர்களுடைய பளு குறையும் என்று நினைக்கிறேன். ஒருவருக்கு பெட்டர்மெண்ட் ரேட் அதிக மாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் லாபம் வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலையை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வித காலனிகளுக்கு வசதி நாம் கொண்டு வருவதன் காரணமாக, பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 'ஆடோ மாடிக்'காக வசதி கிடைக்கிறது. அந்த வசதி கிடைத்து அவர்கள் நிலத்தின் விலை பத்து மடங்கு ஆகிறது. அதிலே ஒரு மடங்கோ இரண்டு மடங்கோ பெட்டர்மெண்ட் வரியாகக் கொடுக்கச் சொல்வதிலே தவறு இல்லை. அப்படி அவர்களிடமிருந்தும் பெட்டர்மெண்ட் வரியில் ஒரு பங்கு வாங்கப்பட்டால், காலனிகளில் நிலம் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஓரளவு பளு குறையும். மிடில்-க்ளாஸ், லோயர் மிடில்-க்ளாஸ் மக்கள் தான் காலனி களில் குடியேறுகிறார்கள். பணக்காரர்கள் வருவதில்லை. காரணம், அவர் களிடம் பணம் ரொக்கமாக இருக்கும். இதைவிட விலை குறைவாக நிலம் கிடைக்கிறதா என்று சின்ன சின்ன மீன்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு பெரிய மீன் வரும் வரை காத்துக்கொண்டிருந்து கொத்தித்தின்னுவது போல—பார்த்துக்கொண்டிருந்து, பணத்தைக் கொடுத்து, உடனே வாங்கி விடுவார்கள். ஆனால், சாதாரண ஏழை மக்கள் பணத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டு இப்படி செய்ய முடியாது. ஆகையினால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த "ஹௌஸிங் போர்டு ரெகுலேஷன்ஸ்" போடும்போது இதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலக்காரர்களுக்கும் கொஞ்சம் இந்தத் தொல்லையில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் ஏழை மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும்.

குறிப்பாக ரூ. 12, 15 வாடகை உள்ள வீடுகள் அதிகமாக தேவை யாக இருக்கிறது. "லோ இன்கம் குரூப்" என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 70, 80 ரூபாய் வாடகை கொடுக்க முடியாது. "மிடில் இன்கம் குரூப்" மக்களே ரூ. 70 வாடகை கொடுப்பதற்கு திணற வேண்டியிருக்கிறது. "லோ இன்கம் குரூப்" மக்களுக்கு அவ்வளவு வாடகை கொடுப்பதற்கு கட்டிவராது. உண்மையிலேயே "லோ இன்கம் குரூப்" மக்களுக்கு பயன் படவேண்டுமானால் ரூ. 12, 15, 17 வாடகை உள்ள வீடுகளை அதிக மாகக் கட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வீட்டு நெருக்கடியை ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும். ரூ. 70, 150 வாடகை உள்ள வீடுகளை கட்டினால் அதெல்லாம் ஓரளவுக்கு "அப்பர் மிடில் கிளாஸுக்கும் மிடில் கிளாஸுக் கும்" மத்தியிலே உள்ள மக்களுக்குத்தான் வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகவே, லோ இன்கம் குரூப் மக்களுக்கு கட்டாயம் இது மாதிரி குறைந்த வாடகையில் உள்ள வீடுகளை அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தி, இந்தக் குழு இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து வீடு கட்டும் பிரச்னையை ஏற்றுக் கொள்வார்களேயானால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும்.

நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று தெற்கு தான் வளர்கிறது, வடக்கும் மேற்கும் தேய்ந்து கொண்டே போகிறது, சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வடக்கு வாழ்

கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொன்னாலும், இங்கே தெற்கு வாழ்கிறது. வடக்கு தேய்கிறது. இனிமேல் காலனி ஏற்படுத்தினால் வடக்கிலும் மேற்கிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இனிமேல் வரும் காலனிகளை "வெஸ்டு மதருஸ், நார்த் மதருஸ்" தான் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹௌஸிங் போர்டு மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்தலின் பேரில்தான் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இதற்காக தனியாக ஒரு போர்டு நியமிக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். "ஸ்டேட்மெண்டு ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில்" "ஸ்ட்ரெஸ்டு" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்தியதினாலேதான் இந்த போர்டு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இப்படி "போர்டு, போர்டு" என்று ஒவ்வொரு இலாகாவையும் தனியாகப் பிரித்துவிட்டால், உண்மையில் சட்ட மன்றத்திற்கு வேண்டிய அதிகாரங்கள் இல்லாமலே போய்விடுகிறது. மின்சார இலாகா முதலில் சர்க்கார் கையில் இருந்தது. இப்பொழுது மின்சார போர்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அந்த போர்டு நியமிக்கப்பட்ட பிறகு, அதிலே சில தவறுகள் ஏற்பட்டாலும் அதைப்பற்றி கேட்பதற்குக்கூட சட்ட மன்றத்திற்கு உரிமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. முக்கியமான இலாகாக்களுக்கு இப்படி போர்டுகளை நியமித்து, அவைகளை தனியாக பிரித்துவிட்டால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த இலாகாவைப்பற்றி கேள்வி கேட்பதற்கோ அல்லது அங்கே நடக்கும் தவறுகளை எடுத்துக்கூறி திருத்துவதற்கோ உண்மையிலே சக்தி இல்லாமல், உரிமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, மாநில சர்க்கார்கூட இந்த போர்டை ஏற்படுத்துவதில் காலதாமதம் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்தலின் பேரில்தான் இந்த போர்டை இப்பொழுது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நியதிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதாவை படித்துப் பார்க்கும்பொழுது இதில் சில பிரிவுகள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 1,000-க்கு உட்பட்டு சம்பளம் வாங்குகிறவர்களை போர்டு நியமித்துக்கொள்ளலாம், அதுபோல "சேர்மன்" ரூ. 300-க்கு உட்பட்டு சம்பளம் வாங்குகிறவர்களை நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்தால் இது ஒரு தனியாக இயங்கக்கூடிய "ஸ்டாசூடரி போர்டாக" இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதுபோலவேதான் சில நகரப்புறங்களிலே வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்று போர்டு நினைத்தால், ஒரு தெருவையோ அல்லது வீடுகளையோ பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு நோட்டீஸ் இல்லாமலே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த மசோதாவிலே கண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முக்கியமான இடங்களை போர்டு எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, நகராண்மைக் கழகங்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிட்டு "நாங்கள் இந்தத் தெருக்களை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம், இந்த வீடுகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம்" என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நகராண்மைக் கழகம் அல்லது ஊராட்சி மன்றத்தின் சம்மதத்தின் பேரில் அந்தத் தெருக்களையோ அல்லது வீடுகளையோ போர்டு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில்தான் இந்த மசோதா அமைய வேண்டும். அவர்கள் சம்மதம் இல்லாமலே போர்டு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு இந்த மசோதாவில் வகை செய்திருப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. ஆகையினால், இந்த மசோதாவில் சில குறைபாடுகள் உண்மையிலேயே இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அடிப்படை கருத்து "மாஸ்டர் பிளான்" தான். திரு சட்டநாதக் கரையாளர் அவர்கள் சொன்னதுபோல நகரத்திற்கு மாத்திரம் அல்லாமல், ராஜ்யம் பூராவுக்குமே ஒரு மாஸ்டர்

9th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

பிளான் போட்டு, அதை ஏகோபித்த முறையில் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்த போர்டு நிறுவப்பட்டு, அதற்கு இவ்வளவு அதிகாரங்கள், அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. மாஸ்டர் பிளான் சுலபமாக எழுதிவிடலாம். பிளான் போடுவது கஷ்டமல்ல. ஆனால், அதை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால்தான், எந்த அளவுக்கு அவர்களால் செய்ய முடியுமோ அதற்கு பிளான் போடுவார்கள். ஹௌஸிங் போர்டு மாகாணம் பூராவுக்கும் இருக்கிற காரணத்தினாலே, அவர்கள் எந்தவிதமான ஒரு மாஸ்டர் பிளான் செய்ய முடியும், தயார் பண்ண முடியும் என்பதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து அந்த முடிவுக்கு உகந்த மாஸ்டர் பிளானை தயாரிக்கும் படி விடுவார்கள். அதற்கும் இதில் இடம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, நகரங்களை சுற்றி பாக்டரிகள் வருவதினால் நெருக்கடி அதிகமாகிறது என்பது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையினால் கூடுமான அளவுக்கு சென்னை நகரத்திலிருந்து 15 மைல்களுக்கும் அப்பாலும், முனிசிபாலிடிகளிலிருந்து 5 மைல்களுக்கு அப்பாலும் தான் சாதாரணமாக "ஆர்டினரியாக" பாக்டரிகள் வைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி ஒரு விதி போட்டால் அதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், சில வசதிகள் சில பாக்டரிகளுக்கு அவசியமாக இருக்கும். அதற்காக ஒரு சட்டம் போட்டுவிட்டால், அப்பொழுது அந்த இடத்தில் பாக்டரியே வைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, பாக்டரி வராமலே போய்விடலாம். அதற்காகத்தான் சாதாரணமாக சென்னை நகரத்திற்கு 15 மைல்களுக்கு அப்பாலும், முனிசிபாலிடிகளுக்கு 5 மைல்களுக்கு அப்பாலும் பாக்டரிகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு சிபார்சு மாதிரி செய்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பாக்டரி பிரதம இன்ஸ்பெக்டருடைய உத்தரவு இல்லாமல் பாக்டரி வைக்க முடியாது. அவரிடத்தில் சென்றால், இவ்விதமாக சர்க்கார் அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்பதை அவர் தெளிவாகச் சொல்லுவார். அதற்கு உகந்தபடி பாக்டரி அமைப்பதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். முடியவில்லை என்று சொன்னால், அதற்காக பாக்டரியே வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது நன்றாக இருக்காது.

அதுபோலவேதான், சாதாரணமாக பாக்டரிக்கும், இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டை நாம் வைக்கிறபொழுது, பக்கத்தில் அந்தப் பொருள்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பெரிய தொழில்கள் இருந்தால்தான், இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் வளர்ச்சி அடையும். பெரிய தொழில்களுக்கு உதவிகரமாக உள்ள "காம்போனெண்ட் பார்ட்ஸ்" உற்பத்தி செய்வதற்காகத்தான் இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பாக்டரி அந்தப் பகுதியில் இருந்தால்தான் இட நெருக்கடி ஏற்படும். இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் அங்கு அமைப்பதினால் ஜன நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடாது. ஏனென்றால் அவைகள் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள். குறைவான எண்ணிக்கை தொழிலாளர்களைத்தான் அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்துவார்கள். பெரிய பாக்டரிகள் வைப்பதினால்தான் அதிகமான ஜனத்தொகை நெருக்கடி ஏற்படும். அதற்காகத்தான் சில விதிகளெல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

இன்னொரு பெரிய கஷ்டம் என்னவென்று சொன்னால், இன்றைக்கு பாக்டரி வைப்பவர்களெல்லாம், பாக்டரி வைப்பதோடுகூட அவர்களுடைய தொழிலாளிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுவதில்லை. எவ்வளவு முறை நாம் அதை வற்புறுத்தினாலும், அது வற்புறுத்தலோடு நின்றுவிடுகிறது. அதற்காக சட்டம் செய்ய வேண்டுமா என்ற நிலைமையை இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் 3 முறை இதற்காக நாங்கள் மகாநாடு நடத்தி, அதற்கு பாக்டரி துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிபர்களையும் தொழிலாளர்

[Sri R. Venkataraman] [9th September 1960

களையும் கூப்பிட்டு விவாதம் செய்தோம். அவர்களுக்கு சர்க்கார் 25 சத விகிதம் மான்யம் கொடுப்பதைக்கூட எடுத்துச் சொன்னேம். உலகத்திலே எங்கும் கண்டிராத புதுமையாக நமது இந்திய நாட்டிலே கொடுக்கிறேம். தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் முதலாளிக்கு 25 சத விகிதம் மான்யம். வேறு எங்கும் கிடையாது மான்யம் கொடுக்கும் முறை. அப்படிக் கொடுத்தாலும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் போதிய அளவுக்கு முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு முன்வரவில்லை. அதை எப்படி சமாளிப்பது என் பதை சர்க்கார் இன்றைக்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

நிலம் வாங்கி விற்கிறபொழுது விலை அதிகமாக போய்விடுகிறது என்ற குற்றத்தை திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னர்கள். திரு. அன்பழகன் அவர்களும் சொன்னர்கள். இது ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் சற்று விளக்க வேண்டும்.

12-30 p.m. சி.ஐ.டி. ஸ்தாபனத்தில் வீடு கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ரோடு போடுவதற்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, பார்க் அமைக்க நிலம் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, பள்ளிக்கூடம் வைக்க நிலம் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, கடைகள் கட்டுவதற்கு நிலம் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு நிலம் ஒதுக்கினலும் சற்றேறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பங்கில்தான் வீடுகள் கட்ட முடிகிறது. சாதாரணமாக நாம் 90 ஏக்கர் நிலம் வாங்கு வதாக இருந்தால் சற்றேறக்குறைய அதில் முப்பது ஏக்கர் நிலத்தில் பார்க் அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, ரோடு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது, பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் செலவு செய்துவிட்டு பாக்கி இருக்கக்கூடிய 60 ஏக்கர் நிலத்தில் வீடுகள் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கட்டும் போது முப்பது ஏக்கரில் செய்யப்பட்ட செலவுகளை யெல்லாம் இந்த 60 ஏக்கரில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு சேர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனல் அந்த நிலத்தின் விலை அதிகமாக ஆகிறது. 90 ஏக்கர் நிலத்தில் வீடுகள் கட்டக்கூடிய செலவை 60 ஏக்கர் நிலத்தில் கட்டக்கூடிய வீடுகளின் விலையில் வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் தண்ணீர் வசதி, குழாய் வசதி, சாக்கடை வசதி, இவைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளின் செலவும் வந்து சேருகிறது. இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்துக் கணக்குப் போட்டால் க்ரௌண்டின் விலை அதிகமாக ஆகிறது. அதனல் வீட்டின் விலையும் அதிகமாக ஆகிறது. இப்படி ஒரு இடத்தில் வீட்டின் விலை அதிகமாகப் போனவுடன் பக்கத்திலுள்ள வீட்டின் விலையும் அதிகமாகப் போய் விடுகிறது. பக்கத்தில் லாண்ட் அக்விசிஷன் பிரகாரம் வாங்கும்போது விலை என்ன ஆகிறது என்றல் இந்த அடிப்படையில்தான் அங்கும் விலை அதிகமாக ஆகிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் அங்கும் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறர்கள். கோர்ட் டுக்குச் சென்றலும் அங்கேயும் பக்கத்திலுள்ள விலையை அனுசரித்துத் தான் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறர்கள். பக்கத்தில் மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்றல் அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிற சௌகர்யங்களைப் பார்த்து, அதாவது பார்க் வசதி பள்ளிக்கூட வசதி, சாக்கடை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி இவைகளைப் பார்த்து டெவலெப்மெண்ட் ஆகாத இடத்திற்கும் அதிகப்படி யான விலையை வைக்கிறர்கள். அங்கே மூவாயிரம் என்று சொன்னல் இங்கு ஆறுயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லுகிறர்கள். ஆகவே இப்படி விலை அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறர்கள். உண்மையாகவே நிலத்தின் விலை அதிகமாக விற்பதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு அவற்றிற்கு காம்பென்சேஷன் கொடுப் பதுதான் காரணம். இப்படி காம்பென்சேஷன் கொடுக்கக்கூடிய கோளாறு தான் இந்த விதத்தில் கொண்டுவிடுகிறது. நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது, சட்டப்படி எப்படி எடுத்துக் கொள்வது, அதற்கு என்ன காம்பென்சேஷன் கொடுப்பது, அதற்கு ஏதாவது ஆட்சேபணை இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டிய

9th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

தாக இருக்கிறது. ஆட்சேபணை இருந்தால் அவற்கு அவகாசம் கொடுத்து அதற்குப் பிறகு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற் கெல்லாம் காலதாமதம் ஆகிறது. காம்பென்சேஷன் கொடுத்து பெரிய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் ஏழைகள் விட்டுக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது சுலபமாகக் கிடைக்கிறது மலிவாகவும் கிடைக்கிறது. வட சென்னையில், வியாசர்பாடியில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை வாங்க ஒரு ஸ்கீம் செய்திருக்கிறோம். அங்கே வீடு கட்டும் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். மேற்கு மதருவிலும் ஆயிரம் ஏக்க ருக்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இனிமேலாவது தெற்கு வளருகிறது என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எந்தப் பகுதியில் மலிவாகக் கிடைக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் வாங்கப்படுகிறது. எங்கே யெல்லாம் நெருக்கடி ஏற்படுகிறதோ அங்கே யெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க ஒரு போர்ட்டு இருந்தால் முடியும், அதுதான் அதைப்பற்றி பரிசீலனைசெய்ய முடியும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மொ..பசலை எடுத்துக்கொண்டால் கோயம் பத்தூரில் சென்னையை விட விலை அதிகமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இன்னும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. அவர்களுக்கு அங்கே வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்றால் கட்டவே முடியாது. அதே மாதிரி நகரங்களில் வீடுகள் கட்டுவதாக இருந்தால் அது போர்டினால்தான் முடியும். சில இடங்களில் நிலத்தினுடைய விலை ஒரு ஏக்கர் லட்ச ரூபாய்க்கு மேல்கூட போயிருக்கிறது. சாதாரணமாக லோ இன்கம் க்ரூப்புக்கு பதினெட்டு வீடுகள் கட்டலாம். இருபது வீடுகள் என்று வைத்தாலும் க்ரௌண்ட் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் ஆகும். அம்மாதிரி கட்டுவது நம்மால் ஆகாது. ஆகவே இந்த திட்டங்களையெல்லாம் எங்கே செய்ய முடியும் என்று பரி சீலனை செய்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நகரங்களுக்கு வெளியே இருக்கும் இடங்களைப் பார்த்து கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். குமரன் நகர், திரு. வி. க. நகர் இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆரம்பத்தில் அங்கே இடம் நல்லதாகத்தான் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அங்கு போய் பார்த்தால் தெரியும் எவ்வளவோ நல்லதாக இருக்கிறது. இதற்கு முன் அங்கு பயிர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அது வயலாக இருந்தது. அந்த இடங்கள் இப்பொழுது செட் ஆகி விட்டது. செட் ஆனவுடன் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் மண் செட் ஆவதற்கு கொஞ்சம் நாட்களாகிறது. அதனால்தான் முதலில் நன்றாக இல்லை. சிறு இடங்களில் குழாய்கூட உடைந்து போய் விட்டன. மண் செட் ஆனவுடன் அவைகள் எல்லாம்கூட சரியாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் எந்தக் குழாய் அமைத்தாலும் அவைகள் உடைந்து போய் விடுகின்றன. அதன் பிறகு எல்லாம் சரியாகிவிடுகின்றன. கொஞ்ச நாட்களுக்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். நாலைந்து ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடுகிறது. அதன் பிறகு சமாளித்துக் கொள்ளலாம். கவர்ண்மெண்டில் வீடு கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். கவர்ண்மெண்ட் ஹௌஸ் கொடுப்பது இல்லை. சர்க்காரில் வீடுகள் கட்டி கொடுக்கிறார்கள். கவர்ண்மெண்ட் ஹௌஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு சர்க்காரில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாது.

கடைசியாக, மத்திய சர்க்காருடைய தூண்டுதலின் பேரில் இந்த போர்டு அமைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லை. 1958-ம் வருஷத்திலேயே நாங்கள் ஸ்டாச்சுடரி போர்டை செய்து விட்டோம். அப்பொழுது முதற்கொண்டே அது யோசனையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சொல்லி விட்டார்கள் என்பதற்காக அதை விட்டு விடுவது என்பதல்ல. அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள் என்பதற்காக அதை வேண் டாம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. நாமே வேண்டுமானால் போர்டே வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். மத்திய சர்க்கார் சொன்னதற்காக வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டாம். போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்யா விட்டால் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடலாம். போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்தால் எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும். வேலையும் நன்றாக நடைபெறும். அது நமக்கு உதவியாக இருக்கும். இப்படியே நாங்களும் நினைக்கிறோம் மத்திய சர்க்காரும் நினைக்கிறார்கள். மத்திய

சர்க்காரில் ஒருவர் உட்கார்ந்துகொண்டு தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீ அண்ணாமலை சொன்னார். அப்படியல்ல. ஹௌசிங் மினிஸ்டர்கள் கான்பரன்ஸ் நடந்தது. அதில் நானும் ஒரு மெம்பர்தான். நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

இம்மாதிரி ஒரு போர்டு இருந்தால்தான் ஸ்டாச்சுடரி போர்டு இருந்தால் தான் பணத்தை கடனாக வாங்க முடியும். அப்படி வாங்கி திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை வைத்துக் கொண்டே செய்வதாக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட போர்டே வேண்டியதில்லை. சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய பணமும் போதாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு போர்டு இருந்தால்தான் பொது மக்களிடத்திலிருந்தும் பணத்தை கடனாக வாங்கலாம். அப்படி கடனாக வாங்கி திட்டத்தை எல்லா பணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றலாம். சர்க்கார் மட்டும் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் போதாது. சர்க்காருடைய பணத்தை வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் இந்த போர்டே தேவையில்லை. அந்தந்த இலாகாவே அதைப் பார்த்துக்கொள்ளும். இப்படிப்பட்ட ஒரு போர்டு இருந்தால்தான் நிலங்களை வாங்கி காரியங்களை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற முடியும். எல்லா காரியங்களையும் செய்வதற்கு போர்டு சேர்மனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் அந்த போர்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா காரியங்களையும் மந்திரியே பார்ப்பது என்றால் அவருக்கு பயித்தியம்தான் பிடித்து விடும். அதிகாரங்களை பிரித்துப் பிரித்துக்கொடுத்து நிர்வாகத்தை நடத்தினால்தான் உண்மையான ஜனநாயகம் வளரும். எல்லா காரியங்களையும் ஒருவர் தலையிலே வைப்பது என்பது சரியல்ல. நிர்வாகத் தலைமையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இனிமேல் அதிகமாக வேலை இருக்காது. அப்படி அதிக வேலையைக் கொடுத்தாலும் வேலையும் நடக்காது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய வேலையில் எல்லாவற்றையும் பார்த்துச் செய்ய முடியாது. அதற்காகத்தான் பிரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். இதில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்து அதை பரிசீலனை கமிட்டியில் எடுத்துச் சொன்னால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்படும் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு நான் பிரேரேபித்த பிரேரேபணையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU: பில்டிங் சொசைட்டி கிராமங்களிலும், சிறிய நகரங்களிலும் இருப்பது இந்த போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்து விடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ரிஜிஸ்தரார் அப் கோவாபரேடிவ் சொசைட்டி இந்த போர்டில் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக இருப்பார். திட்டங்கள் போடுவதெல்லாம் அந்த போர்டு. ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுவது ரிஜிஸ்தரார் அப் கோவபரேடிவ் சொசைட்டி. இப்பொழுது நடக்கும் முறையில்தான் எல்லாம் நடக்கும்.

DEPUTY SPEAKER : I think the House gives permission to substitute the name of Sri S. Pakkirisami Pillai in the place of Sri K. R. Nallasivam in the list of names of members to serve on the Select Committee to consider the Madras State Housing Board Bill, 1960.

The question is—

"That the Madras State Housing Board Bill, 1960 (L.A. Bill No. 31 of 1960) be referred to a Select Committee of the House consisting of the following Members :—

(1) The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

(2) Sri P. G. Karuthiruman.

(3) Sri K. S. G. Haja Sheriff.

9th September 1960] [Deputy Speaker]

(4) Sri K. Vinayakam.
(5) Sri R. Krishnasami Naidu.
(6) Sri V. Vedayyan.
(7) Sri V. Sankaran.
(8) Sri T. K. Subbiah.
(9) Sri S. Ranganatha Mudaliar.
(10) Sri K. S. Subramania Gounder.
(11) Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddiar.
(12) Sri N. K. Palanisami.
(13) Sri M. Anandan.
(14) Sri S. T. Subbiah Gounder.
(15) Sri S. Pakkirisami Pillai.
(16) The Hon. Sri R. Venkataraman.''

The motion was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : Under rule 99 of the Assembly Rules I nominate the Hon. Sri R. Venkataraman to be the Chairman of the Select Committee.

Shall I adjourn the House?

(Some of the hon. Members wanted that the remaining Bills might be taken up the next day.)

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இந்த திருத்த மசோதாவின் மூலம் பல சலுகைகள் கொடுக்க வந்துள்ளோம். இதில் செய்ய இருக்கின்ற மாறுதல்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு நன்மையளிக்கிற மாறுதல்கள். இதை ஒத்திப் போடவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாளைக்கே கவுன்சிலிலும் நிறைவேறவேண்டும். ஆகையால் நாம் செய்ய இருக்கின்ற நன்மைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று நினைத்தார்களானால் நான் ஒத்திப்போடத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1960.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for moving the following Government Amendment to the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960).

After clause 13, *add* the following clause :—

" 14. Amendment of the Second Schedule, Madras Act I of 1959.—In the second schedule to the Principal Act, for item 6 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

6 (*a*) Oil seeds. other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.	Do.	2